

Дудогло Т.Д.,
аспирантка Молдавской экономической академии,
г. Кишинев, Республика Молдова
Научный руководитель: д.э.н., профессор Пармакли Д.М.

ЭФФЕКТИВНОСТЬ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ЗЕМЛИ: МЕТОДИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ

Повышение эффективности использования земли всегда имело большое значение, с переходом же к многоукладной рыночной экономике его роль неизмеримо возросла. Для хозяйства повышение эффективности производства означает, что на каждую единицу затрат и применяемых ресурсов получают больше продукции и прибыли. С другой стороны, чем меньше труда и ресурсов расходуется на единицу продукции, тем больше зерна, винограда, фруктов, овощей и другой продукции можно получить при тех же средствах. Чем больше продукции реализуют товаропроизводители села, чем дешевле она им обходится, тем выше их доходы, тем больше средств могут они выделить на развитие производства, рост оплаты труда и улучшение культурно-бытовых условий [1,с.29].

Если производство сельскохозяйственной продукции выгодно, эффективно для самих товаропроизводителей, значит оно необходимо и эффективно для всего народного хозяйства. В сельском хозяйстве экономическую эффективность использования земли следует рассматривать в непосредственной связи с охраной окружающей среды, чтобы сельскохозяйственное производство не приводило к истощению почв, загрязнению воды, воздуха, земли и т.д. Кроме того, любые меры, направленные на рост эффективности производства, нужно оценивать не только с экономической точки зрения, но и с учетом социального результата (повышение оплаты труда, уровня социально-культурного обслуживания, создание безопасных условий труда и т.д.) [2,с.146].

На результаты сельскохозяйственного производства большое влияние оказывают плодородие земли, температура воздуха и почвы, количество осадков, солнечных дней и другие природные условия. В благоприятные в этом отношении годы возрастают урожайность и объем валовой продукции, в неблагоприятные – значительно снижаются. Следовательно, в зависимости от качества земли и погоды хозяйства получают на равные затраты труда и средств при прочих одинаковых условиях разное количество продукции. В связи с этим анализ эффективности производства должен производиться с учетом качества земли и за длительный период времени – 3-5 и более лет. Это позволит объективно выявить тенденции и закономерности развития, в известной мере сгладить влияние погодных условий на результат производства.

Экономическая эффективность использования земли в сельском хозяйстве характеризуется системой показателей: натуральных и стоимостных, абсолютных и относительных [2, с.19-20].

Натуральные показатели отражают выход продукции с единицы площади или всех ресурсов земли в натуральных единицах измерения: тоннах, кормовых единицах и др. Они применяются при оценке выхода однородной продукции – зерна, плодов, овощей, винограда, технических и других культур. Когда следует выявить качества производимой продукции или оценивать выход разнородной продукции – зерна, плодов и другой продукции – применяют стоимостные показатели. Относительные являются безразмерными величинами и могут выражаться в коэффициентах, индексах, процентах.

Показатели экономической эффективности использования земли

Источник: [2, с.19-20]

Методические основы расчетов выхода валовой продукции в натуральной и стоимостной оценке при производстве одной культуры за один год могут быть представлены следующими формулами [3, с.52-55]:

$$П_3 = \frac{\sum_{i=1}^n Y_i \cdot S_i}{\sum_{i=1}^n S_i}, \text{ ц/га (1)}$$

$$П_3 = \frac{\sum_{i=1}^n Y_i \cdot S_i \cdot Ц_T}{\sum_{i=1}^n S_i}, \text{ лей/га (2)}$$

где: $П_3$ – производительность земли (ц/га, лей/га);

Y_i – урожайность культуры на i -ом участке или поле (ц/га);

S_i – площадь i -го участка или поля (га);

$Ц_T$ – текущая цена культуры (лей/ц);

n – число участков или полей.

Список использованных источников

1. Пармакли Д.М., Тодорич Л.П., Дудогло Т.Д., Яниогло А.И. Эффективность землепользования: теория, методика, практика.; под.ред.: Д.М.Пармакли; Комрат. Гос. ун-т, Научно-исслед. Центр «Прогресс». – Комрат: Б.и., 2015(Типogr. «Стнтриgrafic»). – 274р
2. Пармакли Д. М. Экономика сельского хозяйства. Учебник. М-во сел.хоз-ва и

пищевой пром-сти Респ. Молдова. – Изд. 2-е, доп. и перераб. – Кишинев: Б.и., 2013 (Tipogr. «Centrografic»). – 191с.

3. Пармакли Д., Бабий Л. Аграрная экономика: Учеб. – Ch. S.n. (Tipogr. «Turnul Vechi» SRL). 2008. – 411с.

Єремєєк Надія Василівна,

студентка спеціальності 6.030509 «Облік і аудит»

обліково-економічного факультету

Буковинського державного фінансово-економічного університету, м. Чернівці

Науковий керівник: к.е.н., доцент Белей С. І.

ОРГАНІЗАЦІЯ І МЕТОДИКА ОБЛІКУ І АУДИТУ ГРОШОВИХ КОШТІВ В УКРАЇНІ ТА ЗГІДНО МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТИВ

Сьогодні в інтегрованих банківських системах комплекс розрахункових і касових операцій становить підсистему, головне призначення якої – автоматизувати проведення (виконання) розрахункових і касових операцій, їх облік, контроль і складання звітності про рух коштів на рахунках клієнтів та балансових рахунках банку, яка в сучасних умовах набуває все більш вагомого значення.

Тому питання організації і методики обліку і аудиту грошових коштів розглянуто у багатьох зарубіжних та вітчизняних літературних джерелах. Теоретичні й практичні аспекти даного питання відображено в роботах учених і фахівців: О. Ю. Богомаза, І. П. Косарева, Н. В. Бондаренко, Н. В. Сарматичької, М. Ф. Рибченко, Н. В. Соловей, О. М. Музичко й ін. Однак вони є недостатньо розглянутими.

Саме тому метою дослідження є визначити особливості організації і методики обліку і аудиту грошових коштів та проаналізувати його. Визначити проблеми, тенденції організації і методики обліку і аудиту грошових коштів порівняно з міжнародними стандартами бухгалтерського обліку.

Міжнародний стандарт фінансової звітності МСФЗ (IAS) 7 «Звіти про рух грошових коштів» містить в собі вимогу надання інформації про історичні зміни у грошових коштах та еквівалентах грошових коштів компанії за допомогою звітів про рух грошових коштів, в яких проводиться класифікація надходжень і платежів грошових коштів за період, одержуваних від операційної, інвестиційної та фінансової діяльності [2, 19].

Інформація про рух грошових коштів компанії дає користувачам фінансової звітності основу для оцінки здатності компанії створювати грошові активи. Компанія зобов'язана готувати звіт про рух грошових коштів і представляти його в якості складової частини своєї фінансової звітності за кожний період, у якому представлялася фінансова звітність.

Діяльність будь-якої компанії класифікується як операційна, інвестиційна та фінансова.

У стандарті МСФЗ (IAS) 7 містяться такі визначення. Грошові кошти – це грошові кошти в касі і на поточному рахунку компанії. У російському обліку в це поняття включаються вклади «до запитання». Разом з тим депозитні вклади відносяться до фінансових вкладень і у звіті про рух грошових коштів не відображаються [4, 13].

Еквівалентом грошових коштів, що відображаються у звіті, є короткострокові, високоліквідні вкладення, легко оборотні в заздалегідь відому суму грошових коштів і зазнають незначного ризику зміни їх вартості. У російському обліку до еквівалентів